

Late Night Edition

Thursday, April 10, 2026

עיתון לילה של לילית

בשעה טובה

שילוחם עוללמי

Finally

World Peace

We did our best

באמת שניסינו

By The Typography Desk — 4 Min Read

מאת עורכי הטיפוגרפיה — 4 דקות קריאה

When we speak of serif typography in the modern age, we often speak of nostalgia. We speak of the dust on old books or the scratch of a nib. But Lilith is not nostalgic. Lilith is a weapon. Designed with the explicit intent of cutting through the pixel density of high-resolution displays, it brings a dangerous level of contrast to the screen.

The reference for this design was not the humanist warmth of the Renaissance, but the stark, unforgiving logic of the machine age. The vertical strokes are heavy, anchoring the eye, while the hairlines are dangerously thin, threatening to disappear entirely if not for the precise rendering engines of modern browsers.

“We removed everything that wasn’t structural. Then we sharpened what remained.”

This is “Positive Friction.” The spacing is intentionally tight. The glyphs do not merely sit next to each other; they interact. They create a tension that vibrates on the page. It is not comfortable. It is not meant to be “easy” reading. It is meant to be reading that demands your full attention.

כשאנחנו מדברים על טיפוגרפיה סרוף בעידן המודרני, אנחנו מדברים לעתים קרובות על נוסטלגיה. אנחנו מדברים על האבק על ספרים ישנים או על שריטה של חוד כתיבה. אבל לילית אינה נוסטלגית. לילית היא נשק. היא תוכננה במטרה מפורשת לחתוך את צפיפות הפיקסלים של צגים ברזולוציה גבוהה, ומביאה רמת ניגודיות מסוכנת למסך.

הרפרנס לעיצוב הזה לא היה החמימות ההומניסטית של הרנסנס, אלא ההיגיון הקשה והבלתי סלחני של עידן המכוננות. הקווים האנכיים כבדים, מעגנים את העין, בעוד שקווי הקצה דקים בצורה מסוכנת, מאיימים להיעלם לחלוטין אלמלא מנועי הרינדור המדויקים של דפדפנים מודרניים.

“הסרנו כל מה שלא היה מבני. אחר כך חידדנו את מה שנשאר.”

זהו “חיכוך חיובי”. המרווח צר במכוון. הגליפים לא רק יושבים זה לצד זה; הם פועלים ביניהם. הם יוצרים מתח שרוטט על הדף. זה לא נוח. זו לא אמורה להיות קריאה “קלה”. זו אמורה להיות קריאה הדורשת את מלוא תשומת הלב שלך.

New! **לילית בשלושה משקלים** חדש!

Regular

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

WXYZ abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

אבגדהוזחטיכלמנסעפצקרשת

Medium

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

WXYZ abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

אבגדהוזחטיכלמנסעפצקרשת

Bold

AB

CDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

YZ abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

אבגדהוזחטיכלמנסעפצקרשת

3 styles - Hebrew & Latin

This is a grave, no one is waiting for me there.
And if there is no water, then there is no ship
either. The path is short. The circle is narrow.
And what is the matter? Another week,
another month, another year?

After my death there will still be someone
in the world. Someone will love someone.
Someone will hate. The path is short.
The calculation is not complete.
And what is it? Another week?
Another month? Another year?

**The path is short. The circle is
narrow. And what is the matter?
Another week, another month,
another year?**

Hot & Cold

זֶה מְכַבֵּר אֵין אִישׁ מְחַכֶּה לִי שָׁם.
וְאִם אֵין יָם, הָרִי אֵין גַּם סְפִינָה.
הַדֶּרֶךְ קְצָרָה. הַחוּג צְמָצָם. וּבִכֵּן מָה?
עוֹד שָׁבוּעַ, עוֹד חֹדֶשׁ, עוֹד שָׁנָה?

אַחֲרֵי מוֹתִי עוֹד יְהִי מִשְׁהוּ בְּעוֹלָם.
מִיִּשְׁהוּ יֵאָהֵב מִיִּשְׁהוּ. מִיִּשְׁהוּ יִשְׂנָא.
הַדֶּרֶךְ קְצָרָה. הַחֲשָׁבוֹן לֹא הַשְּׁלָם.
וּבִכֵּן מָה? עוֹד שָׁבוּעַ? עוֹד חֹדֶשׁ? עוֹד שָׁנָה?

הַטֵּל נוֹפֵל. עָרֵב צוֹנֵן עַל פָּנָי.
עַל פְּרִשְׁת הַדְּרָכִים הַקְּרוּבָה אוֹתָה תִּחַנָּה.
מָחָר אֲנִי אֶתְעוֹרֵר וְאֶפְקַח אֶת עֵינָי –
אֱלֹהִים אֲדִירִים, עוֹד שָׁבוּעַ, עוֹד חֹדֶשׁ, עוֹד שָׁנָה

הכל טוב — פונט טוב

A G Ga g

A G Ga g

A G Ga g

[1] כוחות על טבעיים המזיקים לאדם מוזכרים בתנ"ך בכינוי "שעירים" ונאמר שמנעלים להם זבחים כמו לאילים (דברים ל"ב י"ז), (תהלים ק"ו ל"ז), (תהלים ק"ו ל"ז).

[2] בלהה ניצן, תפילת קומראן ושירתה, ירושלים: מוסד ביאליק, 1996, עמ' 171-172.

[3] תלמוד בבלי, נידה כ"ד ב - בדינים על אשה שהפילה את וולדה.

דמותה של לילית התפתחה במהלך הדורות. מן האגדות שנרקמו סביבה עם הזמן נוספו לדמותה פנים שונות ומשונות, שהושפעו מהאמונות העממיות ומתרבויות הסביבה. בתרבויות המזרח הקדום ובתרבות ההלניסטית יש עדויות רבות על אֵת ועל שדות חזקות ואגרסיביות, שלילית חולקת עימן תכונות רבות. מהות הקשר בינן ובין דמותה של לילית אינה ברורה ונתונה למחלוקות בין החוקרים.^[1]

המקום היחיד בו נזכר השם לילית בתנ"ך הוא ספר ישעיהו, פרק ל"ד. אך על אף שרבים מתרגומי המקרא ומהפרשנים הראשונים טענו כי לילית שם הוא שמה של שדה, אין לכך סימוכין מן המקשר של הטקסט ונראה כי המפרשים הושפעו ממשמעות השם בזמנם. היעדרה של השדה לילית מן המקרא מתקשר עם מיעוט וכמעט היעדר אזכורים של שדים במקרא.^[2] במחקר היום מתחזקת הטענה ששדים אינם מוזכרים כלל במקרא.^[3]

1 3 6 8

המפתח

Dogs & Cats

עם קיצור-הדר

ארמדילי

"כשם שמי שמתהלך ביער לומד להכיר את כל סוגי העצים והעלים, כך הסופר לומד להכיר את כל סוגי האותיות והגופנים." מולן קונדרה / הקלות הבלתי נסבלת של הקיום

אני הכי טוב שאני יודע להיות

מפלצת העוגיות שוקולד

לא פשוט להיות איתך

כוכבת הפופ, שנמצאת בעיצומו של אחד מסיבובי ההופעות המצליחים בעולם, נבחרה כאשת השנה של המגזין, "זו בחירה שמייצגת שמחה. מישהי שמביאה אור לעולם", אמר העורך הראשי של המגזין.

לפי הוצאת אוקספורד המילה הנבחרת Rizz, שייטכן ונגזרה מהמילה "כריזמה" (Charisma), זוכה לשימוש רב בקרב הקהל הצעיר, דור ה-Z, כולל שלל האשטגים בטיקטוק ברשתות החברתיות. בריאיון ל"באזפיד" בחודש יוני האחרון, השחקן טום הולנד נשאל באשר לסוד ה-Rizz שלו וענה: "אין לי Rizz בכלל".

מילה חדשה ללקסיקון: אתמול (ב') הכריזה הוצאת אוקספורד, המוציאה את מילון אוקספורד, על מילת השנה שלה ל-2023 — Rizz. פירושה של המילה הוא סוג של קסם אישי, אפילו רומנטי, היכולת למשוך מישהו מבחינה רומנטית או מינית. ניתן להשתמש בה כשם עצם או פועל.

לשלב בין היסטוריה מפוארת לעיצוב עדכני. הכנת נוכחת כאן מכל זווית: מהחדרים, מהברכה ואפילו מהספא המעוצב בסגנון רומי. הווייב רגוע, כמעט איטי — כזה שמזכיר חופשות של פעם, רק עם הרבה יותר סטייל. החוף הפרטי והג'קוזי החיצוני משלימים חוויה שמבקשת מכם פשוט לעצור.

אז אם גם אתם חולמים על בריכה בלי כדור מתנפת, ספא בלי רעש וחדר אוכל בלי תור לחביתה הנה כמה מקומות ששווה לקחת בחשבון: יש מלונות שנראים כאילו תמיד היו פה — כך זה מרגיש במקרה של "גלי כנרת" שעשה קאמבק בשנים האחרונות, בגרסה משודרגת שמצליחה

אחרי יותר מחודש בבית עם הילדים, אצטקות, חוסר בשגרה והרבה פחות כודי רגעים לעצמכם — לא מפתיע שהרבה ישראלים מחפשים עכשיו דבר אחד: שקט. עם הפסקת האש והחזרה ההדרגתית לשגרה, חופשות למבוגרים בלבד הופכות לבחירה הכי מתבקשת — לא רק פיננק, אלא כמעט צורך.

רק } חדשות טובות
Only Good News

& "הגדולים" /
≈ (צל-אור) ↔ להב
— טיפה † Dark *

< End > צללית @ רווה-רפאים

תודה לאל תודה לשמש תודה לגלקסיה תודה לגפן תודה לאלה תודה לדניאל

היום היממה היממה היממה
הראשון 1 2 השניה

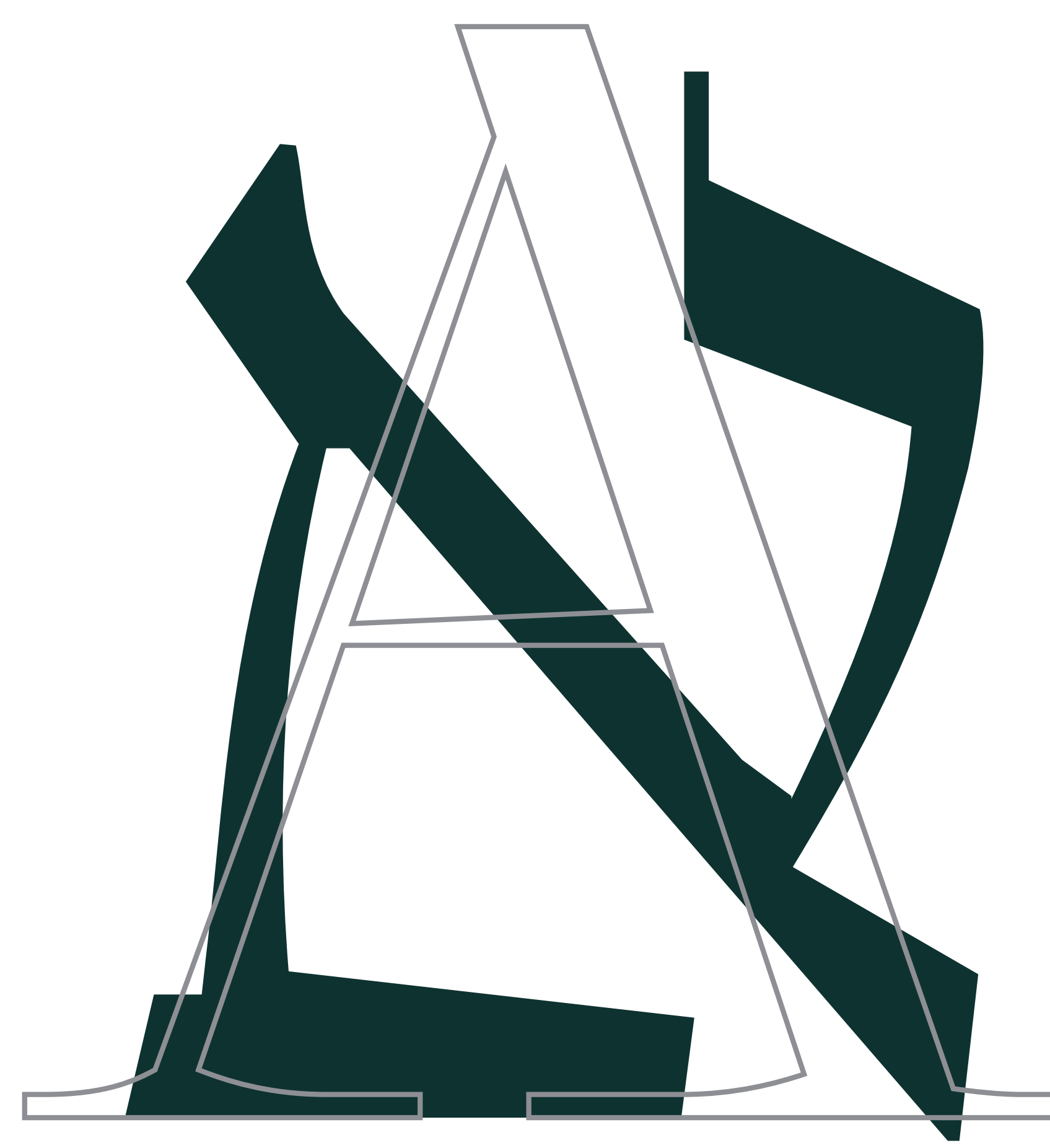
Numbers מספרים

Numbers	0123456789	Hebrew	0123456789 עב
Tabular	0123456789	Fractions	1/2 2/3 4/5 5/6 7/8 9/10
Oval	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9	Star	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Outline Oval	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9	Roman	I II III IV V VI VII VIII IX X XI

Lilith

Regular

רגיל

לילית

לילית Lilith

גופן עברי חדש

ביצאליק אמר - קו לשיפור שבין העצים.
דוד אמר בעצב - אין נפלו גבורים.

אימא אמרה "אתה הכי יפה בעולמי"
אז מה אני אגיד שיזכרו כולם?

אבגדהתחאת
טיבתלמנסטע
פצקתרשת.

לא כָּנָה רַבָּה, וְלֹא מִבְּטֵי נִשְׁבָּר,
אֶלָּא קוֹ חֵד, שְׂאֵת הַלֵּילָה גֹזֵר.

מִתְנַוֶּה הָאֶפְלָה, בְּאֵין דּוֹבֵר,
הִיא קְמוּחַ מִן חֶחֶל וּמִן הַסֵּתֵר,

Collateral

Lilith Regular

270 PT

270 פוינט

לילית - בעקל ריגל

מזמרת! #

Lilith Medium

270 PT

270 פוינט

לילית - בעקל בנין

Barnewell

Lilith Bold

270 PT

270 פוינט

לילית - בעקל שמו

המקור

Lilith Bold

270 PT

270 פוינט

לילית - בעקל שמו

Game On!

Lilith Medium

270 PT

270 פוינט

לילית - בעקל בנין

פזמרת

Lilith Regular

270 PT

270 פוינט

לילית - בעקל ריגל

שביל ישראל

Israel National Trail

פתחתקוה — תל־אביב — Ramat HaSharon
חולון — Eilat — צפת — Galilee — כפר־סבא

The best hiking seasons are either from mid-February to mid-May or from September to December. The summer months (mid-May to the end of August) are considered too hot. Winter is less popular due to rain, low temperatures and, in the southern sections of the trail, potential flash floods.

שביל ישראל הוא מסלול הטיול הרגלי (טרק) הארוך בישראל. מסלולו, לאורך כל מדינת ישראל, מתחיל בהר החרמון בצפון ומסתיים קרוב לבית ספר שדה אילת, על חוף מפרץ אילת, ואורכו נכון לשנת 2025, לאחר השינויים שבוצעו בו במהלך השנים, הוא 1,088 קילומטרים (לפי אתר החברה להגנת הטבע). שביל ישראל הוא גולת הכותרת ברשת סימון השבילים הארצית שיזמה ויצרה החברה להגנת הטבע, המסמנת וממפה מסלולי טיול בישראל, על ידי הוועדה לשבילי ישראל.

קריית־שמונה – Shoham – תל־אביב-יפו – Herzliya – ירושלים – Meitar
בית־שמש – Arad – מצפה־רמון – Netanya – בנימינה – Migdal – צפת
Hadera – טבריה – Daliyat al-Karmel – נוף הגליל – Zikhron Ya'akov – אילת

לנוחיותכם ליציאה לדרך השתמשו בתחבורה ציבורית

אוטובוס 123456789 מתחנה מרכזית

או מוניות שירות מכפר סבא קווים: 80/62/14

Hinting Kerning

Use it wisely

Made by Designers For Designers!

FRESH FONT · COOL GLYPHS

DESIGNED IN 2020

ביקשתי מוהצ'ט לכתוב ראיזון איתי

The Typography of Identity: From Tel Aviv to the Silicon Valley

בעולם שבו הכל הופך לדיגיטלי ומהיר, בן נתן מזכיר לנו שהבסיס לכל תקשורת חזותית מתחיל באות הבודדת. כמעצב גרפי שמתמחה בטיפוגרפיה, הוא לא רק מעצב אותיות – הוא בונה זהות. לאחר שנים של פעילות בסצנת העיצוב הישראלית, הוא העתיק את מרכז חייו לסאנווייל, קליפורניה, כשהוא מביא איתו את Hafontia, בית היציקה לפונטים עבריים שהקים.

{[(Design Without Borders)]}

“עיצוב פונט הוא שילוב של הנדסה מדויקת ואמנות חופשית,” בן אף פעם לא אמר. הוא כן אמר שפונטים זה כמו בגדים לאותיות, אבל הצ'ט לא שמע על זה. Lilith (לילית) המסתורית מציגה פרשנות חדשה לצורות עתיקות. It’s not just about legibility; it’s about the character and the rhythm of the text.

עבור בן, טיפוגרפיה היא גשר. בין אם מדובר בפונט Polin שנושא עימו מטען היסטורי, או ב-phantasmagoria שצופה פני עתיד, העבודה שלו מוכיחה שעיצוב טוב הוא שפה בינלאומית.

“Typography is the clothes that words wear, And every word deserves a tailor-made suit.”

כיום, כשהוא פועל מהפרברים של סאנווייל, בן נתן ממשיך לעצב את העתיד של הכתב העברי, אות אחרי אות. Bringing Hebrew typography into the 21st century, one glyph at a time.

The Space Between the Letters

הפילוסופיה של העיצוב, לפי בן, לא נמצאת רק בתוך הדיו, אלא דווקא ברווחים. The “Negative Space” is where the magic happens. שם, בין ה-Lilith המפתה והחדה לבין ה-Patish היציב והתעשייתי, מתקיים המתח שבין מסורת לחדשנות.

כשבן מעצב פונט כמו Polin, הוא לא רק משרטט גלפים; הוא מהדהד היסטוריה. It’s an act of archeology. חשיפה של שכבות תרבותיות ועיבודן לכדי כלי עבודה מודרני שמתאים למסכי הרטינה של עמק הסיליקון. המעבר מתל אביב לקופרטינו רק חיידד את התובנה הזו: השפה היא הבית האמיתי, והאותיות הן הלכנים שמהן הוא בנוי.

Form Follows Soul

בעולם של בינה מלאכותית ו-UI/UX מהיר, יש פיתוי לוותר

בעידן שבו מכונות לומדות לצייר, לכתוב ולחשוב, עולה השאלה המתבקשת: מה נותר מתפקידו של הטיפוגרף? עבור בן נתן, מייסד Hafontia, התשובה לא נמצאת בטכנולוגיה עצמה, אלא בנקודת המפגש שבין הדיוק המתמטי לבין ה"פגם" האנושי המכוון. The intersection of algorithms and aesthetics.

The Algorithmic Grid vs. The Human Touch
הבינה הכולאכותית (AI) מסוגלת לייצר אלפי וריאציות של אותיות בשניות. היא מזהה תבניות, מוחשבת מרחקים ואופטימיזציה של קריאות (Legibility). But AI lacks the “Intent” behind the stroke.
בסטודיו שלו בקופרטינו, בן בוחן כיצד כלים כמו למידת מכונה יכולים לסייע בתהליכים הטכניים הסיזיפיים של בניית פונט, אך הוא נשאר שומר הסף של הנשמה.

“פונט כמו Patish (פטיש) הוא הצהרה על כוח ומשקל,” מסביר בן. “מכונה יכולה לחשב את העובי האידיאלי של הקו, אבל היא לא יכולה להבין את תחושת הענל הכרוכה במכה של פטיש על סדן.”
Generative AI is a mirror, not an origin.
הוא יכולה לשקף את מה שכבר קיים, אך היכולת ליצוק משמעות תרבותית לתוך פונט כמו Lilith – המשלב פיתוי, סכנה ומיתולוגיה – דורשת מטען אנושי ורגשי שטרם פוענח בקוד.

הנה תוספת של מספר פסקאות המעמיקות בפילוסופיה של “האדם והמכונה”, שניתן לשלב בתוך הכתבה. הן כתובות בנימה הרהורית (Reflective) שבוחנת את המתח בין השלמות הטכנולוגית לבין המהות האנושית:

The Architecture of Imperfection: בין השלמות המחושבת לטעות האנושית הפילוסופיה שעומדת בבסיס המפגש בין האדם למכונה בטיפוגרפיה המודרנית נעוצה בפרדוקס: המכונה שואפת ל-Mathematical Perfection, בעוד שהעין האנושית זקוקה לסטייה כדי להרגיש בבית. “כשאנחנו מביטים באות, אנחנו לא מחפשים גיאומטריה יבשה,” מסביר בן נתן. “אנחנו מחפשים חיים.” המכונה יכולה לייצר קו ישר מושלם, אך האדם הוא זה שיודע מתי לעקם אותו מעט כדי שישדר חום, סמכות או רוך. The soul of design lives in the slight deviation from the grid.

הדיאלוג הזה הוא לא רק טכני, אלא קיומי. במובנים רבים, המעצב בעידן ה-AI פועל כמעין “פילוסוף של צורות”. בעוד שהמכונה מספקת את ה-Efficient, האדם חייב לספק את ה-Significant. המכונה היא כלי של הסתברות, היא מנבאת את הפיקסל הבא על סמך העבר; המעצב, לעומת זאת, הוא כלי של רצון (Will). הוא יכול להחליט לפרוץ את התבנית, להמציא חוקיות חדשה, או לצקת לתוך פונט כמו Lilith מטען שאינו קיים בשום בסיס נתונים.

AI can simulate style, but it cannot simulate struggle.

The Ghost in the Glyph: טיפוגרפיה בעידן הבינה המלאכותית

השכפול. אך בן נתן רואה ב-Generative AI-Technology is a force multiplier for imagination. הזדמנות לרנסנס טיפוגרפי. כשהמכונה משחררת את המעצב מהמגבלות הטכניות של העבר, היא מאפשרת לו לחזור לשאלות היסוד של הצורה והמשמעות, ולהתמקד במהות הסיפורית של האות.

The Taxonomy of Memory

אותיות כמאגר של זיכרון קולקטיבי

הפילוסופיה של Hafontia גורסת שהאות העברית אינה קיימת בוואקום דיגיטלי; היא נושאת עמה אלפי שנות זיכרון. המכונה, חזקה ככל שיהיה כוח העיבוד שלה, רואה בסימנים הללו נתונים (Data Points) בלבד. המעצב האנושי, לעומת זאת, רואה בהם Visual Metaphors. כשבן מעצב את הקימורים של פונט חדש, הוא מנהל דיאלוג עם כתבי יד עתיקים ועם שלטי רחוב תל-אביביים. המכונה יכולה לחקות את ה"סגנון", אך האדם הוא זה שמשמר את ה"הקשר" (Context), ומבטיח שהשפה לא תהפוך לאוסף ריק של צורות יפות.

The Ethics of Creation

על האחריות שביצירת אסתטיקה / בעולם שבו ה-AI יכול להציף את המרחב החזתי בתוכן אינסופי, עולה שאלה של אתיקה עיצובית. In an age of abundance, curation is an act of responsibility.
הבחירה של בן להקדיש חודשים לעיצוב פונט בודד היא הצהרה נגד התרבות של “הלחיצה על הכפתור”. יש ערך מוסרי בדיוק האנושי, במחשבה שהושקעה בכל Anchor Point ובכל רווח בין אותיות. זוהי התנגדות פילוסופית לבינוניות, שאיפה להשאיר חותם אישי בעולם שנוטה לעבר האוטומטי והגרני.

The Ghost in the Machine

החיפוש אחר ה"טעות" המקודשת / אחד ההיבטים המרתקים ביותר ביחסי אדם-מכונה הוא ה-Serendipity — היכולת למצוא יופי במקרה או בטעות. המכונה מתוכנתת להימנע מטעויות, אך האמנות לעיתים קרובות נולדת מהן. בן מחפש את אותם רגעים שבהם האינטואיציה האנושית חורגת מהלוגיקה הקרה. The “Ghost in the Machine” is actually the human presence inside the code. זוהי היכולת להחליט שדווקא חוסר האיזון הוא זה שיוצר הרמוניה, ושדווקא השבירה של הכללים היא זו שמעניקה לפונט את אופיו הייחודי.

The Final Glyph: האות כגשר לעתיד
בסופו של דבר, המסע של בן נתן בין ישראל לקליפורניה, ובין הסטודיו המסורתי למעבדת ה-AI, מתמצה בחיפוש אחר האות האולטימטיבית — זו שתשרוד את מבחן הזמן. Typography is a legacy project.
בעוד שהתוכנות והאלגוריתמים יתחלפו לבלי הכר, הצורות שאנו יוצרים היום ימשיכו להגדיר את האופן שבו הדורות הבאים יקראו ויבינו את המציאות. השילוב בין היד האנושית למכונה אינו סוף הדרך, אלא התחלה של שפה חדשה, כזו שחוגגת את האינטליגנציה המלאכותית מבלי לוותר על הלב האנושי הפועם בתוך כל גלף וגלף.

הרמוניה של ניגודים: The Symbiotic Future
בסופו של דבר, הקשר בין האדם למכונה ב-Hafontia הוא סימביוזה של ניגודים. המכונה מעניקה למעצב “כוחות על” של מהירות ודיוק, מעין Exoskeleton for the creative mind, אך המעצב הוא זה שמחזיק במצפן המוסרי והאסתטי. בעידן שבו הגבולות מטשטשים, הטיפוגרפיה הופכת לעדות האחרונה לאנושיותנו.

We are not fighting the machine; we are teaching it to speak our language, אומר בן. The goal is to reach a state of Augmented Creativity, where the computer handles the logic, and the human handles the magic.

העתיד של העיצוב לא שייך רק לאחד מהם, אלא למתח שביניהם. זהו מחול מתמיד שבו ה-Calculated וה-Intuitive נפגשים על הדף הלבן, ויוצרים שפה חדשה – כזו שהיא בן-זמנית עתיקה ככתב העברי וחדשנית כשורת קוד.

The Evolution of the Designer: From Creator to Curator - אנחנו כבר לא רק “יוצרים” (Creators), אלא “אוצרים” (Curators) של מרחב אפשרויות אינסופי. The designer becomes the director of the machine.
השילוב של בינה מלאכותית בתהליך היצירה של Hafontia מאפשר להגיע לרמות דיוק חדשות ב-Optical Kerning וב-Variable Fonts, אך ההחלטה הסופית על הקו, הקימור והתנועה היא תמיד פרי של אינטואיציה שנרכשה בשנים של התבוננות.

Typography as a Digital DNA

בעולם שמוצף בתוכן גנרטיבי, האותיות הופכות להיות ה-DNA הדיגיטלי שלנו. Typography is the last bastion of authentic branding.
ככל שהטכנולוגיה מתקדמת, הצורך בפונטים ייחודיים (Custom Typefaces) גובר, שכן הם אלו שמבדילים בין “עוד מותג טכנולוגי” לבין ישות בעלת אופי וקול ייחודי.

In a world of infinite AI generation, the unique curve of a letter is an act of rebellion,” בן אומר. “It’s a reminder that there was a person, a history, and a culture behind the word.”

הקשר בין טיפוגרפיה ל-AI הוא לא מאבק, אלא דיאלוג. A synthesis of logic and lyricism.
בין המהירות של ה-Silicon Valley לבין המסורת העמוקה של הכתב העברי, בן נתן ממשיך לנסות ולמצוא את ה"רוח שבמכונה" – אותה נקודה שבה הקוד הופך לאמנות, והאות הופכת לנצחית.

The Digital Renaissance

המכונה כממשיכת דרכו של הדפוס - במובן ההיסטורי, הבינה המלאכותית היא לא איום, אלא השלב הבא באבולוציה שהחלה במכבש הדפוס של גוטנברג. כל מהפכה טכנולוגית עוררה את החשש שמא ה"נשמה" תלך לאיבוד בתהליך

אדם השרוי בצער יודע: הלילה ארך

באלף שנה יהיו לשדה שמונה מאות בעלים.

לעת שקיעה, אור הרים צח:
שתי צפרים עפות יחדו הביתה.

בידים ריקות שבת הביתה.

למתח את האורנות ולשכב מתחת לשמיים הפתוחים

אינה יכול להפך זהב לזהב;
אינה יכול להרטיב מים במים.

עמק בלינה, רק הירח המלא.

מיד עם היציאה מן השער - עשבים.

עמעם את האור, היה אחד עם האבק.

הפונטיה קום
אות לילית עכשיו זמינה לרכישה באינטרנט הגדול. קפצו לבקר! הקפה עלינו

הפונטיה קום

אות לילית עכשיו זמינה לרכישה באינטרנט הגדול. קפצו לבקר! הקפה עלינו